

Management of Revenue Collection of the Ao Nang Sub-district Administrative Organization, Mueang District, Krabi Province

Somsak Promkeo

Master of Public Administration Student, College of Local Administration,

Khon Kaen University

Supawatanakorn Wongthanavas

Associate Professor, College of Local Administration, Khon Kaen University

Researcher, Research Group on Local Affairs Administration and Smart City Development

Correspondent Author: dang029673@gmail.com

Received: July 26, 2019 **Revised:** November 30, 2019 **Accepted:** December 16, 2019

Abstract

This research had the objectives to study the management of revenue collection and to identify key factors behind the success of revenue generation by Ao Nang Sub-district Administrative Organization (SAO), Mueang District, Krabi Province. Data were collected by in-depth interviews of SAO administrators, revenue collection staff, and staff involved with the SAO budget.

Findings reveal that the SAO management of revenue collection produced continuous increases in revenue over time. SAO's revenue collected from agriculture (para rubber and palm products), tourism, real estate and outside investment. The SAO has created a system which attracts and efficiently manages outside investment. The SAO has a strong tax base which has been built and maintained over a long period of time. In addition, the eligible taxpayers cooperate well with the SAO in revenue collection. Other local administrative organizations should study and emulate the Ao Nang SAO systems and methods of revenue collection and management. The local population and businesses need to be motivated to cooperate with the taxation system in order for it to be successful.

Keywords: Income, revenue collection

การจัดการทางด้านการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่

สมศักดิ์ พรหมแก้ว

นักศึกษาลัทธิรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ศุภวัฒน์กร วงศ์ธนวุธ

รองศาสตราจารย์ วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น

นักวิจัย กลุ่มวิจัยการบริหารกิจการท้องถิ่นและการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ

ผู้จัดทำบทความต้นฉบับ: dang029673@gmail.com

ได้รับบทความ: 26 กรกฎาคม 2562 ปรับปรุงแก้ไข: 30 พฤศจิกายน 2562 ตอรับตีพิมพ์: 16 ธันวาคม 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการและปัจจัยหลักของความสำเร็จในการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนางอำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บรายได้และการงบประมาณ และใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหาและจัดกลุ่มค้นหารูปแบบความสัมพันธ์

ผลการศึกษาพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ จัดเก็บรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากมีลักษณะเด่นด้านโครงสร้างทางภูมิศาสตร์และมีเงินอุดหนุนจากรัฐบาล โครงสร้างเศรษฐกิจที่สำคัญคือ การเกษตร (โดยเฉพาะ สวนยางพาราและสวนปาล์ม) ธุรกิจการท่องเที่ยว และอสังหาริมทรัพย์ ประกอบกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถรองรับการลงทุน ปัจจัยหลักที่ทำให้เกิดความสำเร็จในการพัฒนาการจัดเก็บรายได้ คือ การพัฒนาศักยภาพพื้นที่ การส่งเสริมการรวมกลุ่มหรือจัดตั้งเป็นชมรม มีฐานภาษีที่แข็งแกร่งและเป็นฐานภาษีที่สามารถพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องระยะยาว และประชาชนในพื้นที่ให้ความร่วมมือ ดังนั้น การนำแนวทางขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนางไปปรับใช้ในพื้นที่อื่น ควรให้ความสำคัญกับการวางแผนการจัดเก็บ การจัดทำแผนที่ภาษี บัญชีทรัพย์สิน การจัดทำฐานข้อมูลรายการทรัพย์สิน ให้ถูกต้องครบถ้วน ซึ่งใช้เป็นเครื่องมือในการจัดเก็บรายได้ให้มีประสิทธิภาพและควรพัฒนาศักยภาพของชุมชนควบคู่กัน

คำสำคัญ: รายได้ การจัดเก็บรายได้

บทนำ

กระแสการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาสังคมไทยมีแรงขับเคลื่อนและพลวัตสูงมากในทุกมิติ ภายใต้อิทธิพลจากโลกาภิวัตน์ที่มีอิทธิพลครอบงำในทุกองคาพยพของสังคมไทย แต่การเปลี่ยนแปลงอย่างรีบเร่งทั้งภาคการเมือง เศรษฐกิจ สังคมอย่างไร้เป้าหมายและไร้ทิศทางทำให้เกิดเหตุการณ์ที่ส่งผลเป็นทั้งวิกฤตและโอกาสขึ้นในบ้านเมืองอย่างมากมาย (พจนา ฤทธิรงค์, 2553) ปัจจัยดังกล่าวเป็นแรงผลักดันหนึ่งที่ส่งผลกระทบโดยตรงและโดยอ้อมต่อวิถีการดำรงชีวิตของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายหลังการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ซึ่งกำหนดให้มีการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น โดยองค์กรในท้องถิ่นสามารถพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นเพื่อพัฒนาระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ รวมทั้งเพื่อให้การบริหารการปกครองท้องถิ่นมีความเป็นอิสระในการบริหารงานและสามารถเป็นหน่วยงานหลักในการให้บริการแก่ประชาชน

พระราชบัญญัติแห่งกฎหมายกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นและระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ตลอดทั้งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในท้องถิ่นให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ องค์ประกอบที่สำคัญในการบริหารงานของท้องถิ่นให้ดำเนินการไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ การมีฐานะทางการเงินที่มั่นคงเป็นอิสระ มีงบประมาณเป็นของตนเองและมีอำนาจในการตัดสินใจใช้จ่ายเงินตนเองได้ตามความต้องการของท้องถิ่น ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า การพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้าขึ้น ย่อมต้องมี “งบประมาณ” เป็นปัจจัยที่สำคัญ เพราะหากท้องถิ่นมีรายได้น้อย ฐานะทางการเงินย่อมไม่มั่นคง ต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาลอยู่ตลอดเวลา การพัฒนาท้องถิ่นย่อมเป็นไปอย่างล่าช้า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2557 มาตรา 283 ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหลาย มีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายการบริหารจัดการบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ โดยต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัดและประเทศเป็นส่วนรวมด้วย (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2557)

องค์การบริหารส่วนตำบล ถือเป็นองค์กรที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากเพราะเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีขนาดเล็กที่สุดและมีลักษณะใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด ทั้งยังเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เปิดโอกาสให้ประชาชนระดับหมู่บ้านและตำบลได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเองตามระบอบประชาธิปไตย การที่องค์การบริหารส่วนตำบลจะสามารถดำเนินการต่าง ๆ ได้ ตามที่บทบัญญัติแห่งกฎหมายกำหนดไว้นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมียาได้ของตนเอง สำหรับประเภทของรายได้และที่มาของรายได้ เช่น ภาษีอากร ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต ฯลฯ ตามข้อกำหนดหรือจัดเก็บตามข้อบังคับที่องค์การบริหารส่วนตำบลตราขึ้น เพื่อใช้บังคับในเขตพื้นที่รับผิดชอบของตนเองเท่านั้น รวมทั้งรายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับจัดสรรจากส่วนราชการอื่น

เครื่องมือที่นำมาใช้ในระบบการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน คือ แผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน เพื่อใช้ในการสำรวจที่มาของแหล่งรายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลควรจัดเก็บได้ ทำให้ข้อมูลผู้มีหน้าที่เสียภาษีต่าง ๆ มีความถูกต้อง ชัดเจนและสมบูรณ์ขึ้น ส่งผลถึงการประมาณการภาษีที่ควรจัดเก็บได้ในแต่ละปี สามารถนำมาเปรียบเทียบกับภาษีที่จัดเก็บได้จริงว่า มีความใกล้เคียงหรือแตกต่างกันมากน้อยแค่ไหน ถ้าใกล้เคียงกันถือว่าผลลัพธ์ที่ได้นั้นมีประสิทธิภาพ (สุจิตรา ลำดับวงศ์, 2554) ทว่าเมื่อย้อนดู

งานวิจัยที่ผ่านมาเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ จะพบปัญหาอยู่หลายประการที่ทำให้การจัดเก็บรายได้ไม่สามารถทำได้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย เช่น การบริหารงานภายในที่ผิดพลาดของผู้บริหารท้องถิ่น ความไม่ชำนาญงานของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องและการขาดความร่วมมือจากประชาชนในพื้นที่ในการเสียภาษี เป็นต้น หากปัญหาดังกล่าวยังคงดำเนินต่อไป และไม่ได้รับการแก้ไขย่อมส่งผลกระทบต่อการพัฒนาท้องถิ่นเป็นอย่างมาก เนื่องจากรายได้หรืองบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลถือเป็นหัวใจหลักหรือจุดเริ่มต้นของการดำเนินงานทุกด้าน

องค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง อำเภอมือ จังหวัดกระบี่ มีรายรับประมาณการในปี พ.ศ. 2560 เป็นจำนวนเงิน 151,140,600.00 บาท และมีรายรับจริงไม่รวมเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ 172,136,599.48 บาท ซึ่งเป็นตัวเลขที่สูงกว่ารายรับประมาณการโดยมีรายรับทั้งสิ้นมากถึง 177,764,936.34 บาท บ่งชี้ถึงศักยภาพในการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง ภายใต้การดำเนินงานที่เป็นระบบ ระเบียบ มีความเข้าใจสภาพแวดล้อม รวมถึงมีการสรรหาทางเลือกที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดการเร่งรัดพัฒนารายได้สู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ที่กำหนดไว้ในแต่ละแผน สะท้อนความสามารถในการปกครองและการพัฒนาท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ ในปี พ.ศ. 2556 ที่ผ่านมา องค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนางยังได้รับรางวัลแห่งเกียรติยศดีเด่น 4 รางวัลระดับประเทศ ได้แก่ รางวัลใบประกาศเกียรติคุณด้านความโปร่งใสและส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากสถาบันพระปกเกล้า รางวัลผู้บริหารท้องถิ่นดีเด่นด้านการศึกษา จากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและมูลนิธิช่วยการศึกษาท้องถิ่น รางวัลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดีเด่น และผู้นำท้องถิ่นดีเด่นจากคณะกรรมการอำนวยการจัดงานรางวัลไทย และรางวัลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดีเด่น ด้านการป้องกันการทุจริต จากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

จากผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง ดังที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจจะศึกษาการจัดการทางด้านการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง อำเภอมือ จังหวัดกระบี่ เพื่อนำมาใช้เป็นต้นแบบในการจัดการทางด้านการจัดเก็บรายได้และเป็นแบบอย่างให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่อื่น ๆ ที่ยังประสบปัญหาด้านการจัดเก็บรายได้ให้สอดคล้องกับความจริงเติบโตของชุมชนและสภาพสังคม ซึ่งนอกจากรายได้ที่รัฐบาลจัดสรรให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว รายได้ที่ถือว่าเป็นตัวชี้วัดศักยภาพด้านการจัดเก็บรายได้อย่างแท้จริง คือ รายได้ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดหาเอง เพราะเป็นตัวบ่งชี้ศักยภาพในการจัดการและเป็นสิ่งที่ทำให้ท้องถิ่นสามารถจัด หรือให้การตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ดังจะเห็นได้จากความสำเร็จในการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง จึงเป็นวัตถุประสงค์สำคัญของการศึกษารั้งนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาการจัดการทางด้านการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง อำเภอมือ จังหวัดกระบี่
- 2) เพื่อศึกษาปัจจัยหลักของความสำเร็จในการจัดการทางด้านการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง อำเภอมือ จังหวัดกระบี่

วิธีการวิจัย

1) แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย 2 แหล่ง ได้แก่

แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ ที่ได้จากการเก็บรวบรวมด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ประกอบกับการสังเกตการณ์แบบไม่มีส่วนร่วม (non-participant observation) เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการทางด้านการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ โดยเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) ด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) รวมทั้งสิ้น 9 ราย ประกอบด้วยผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนางในปัจจุบันและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บและการงบประมาณ ประธานสภาและหัวหน้าส่วนการคลัง ฝ่ายตรวจสอบการจัดเก็บรายได้-การใช้จ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 7 ราย และผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนางในอดีต จำนวน 2 ราย ได้แก่ อดีตนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและอดีตประธานสภา

แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ ที่ได้จากเอกสาร หนังสือ งานวิจัย บทความ แผนพัฒนา 3 ปี รายงานประจำปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง ข้อมูลอนุกรมเวลาภายในสำนักงานและข้อมูลการจัดเก็บรายได้ย้อนหลัง ขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนางในระยะเวลา 10 ปี

2) กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการศึกษานี้ ประกอบด้วยผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) ที่สามารถจำแนกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บรายได้ และการงบประมาณในปัจจุบัน รวมทั้งสิ้น 7 ท่าน และกลุ่มอดีตผู้บริหาร รวมทั้งสิ้น 2

สำหรับกลุ่มเป้าหมายข้างต้น ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับการจัดการทางด้านการจัดเก็บรายได้และปัจจัยหลักของความสำเร็จในการจัดการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ เพื่อนำมาใช้เป็นตัวอย่างให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลอื่น ๆ ที่ยังประสบปัญหาด้านการจัดเก็บรายได้ รวมทั้งสอบถามถึงปัญหาและอุปสรรคในการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ โดยพิจารณาตามความสอดคล้องกับความเจริญเติบโตของชุมชนและสภาพสังคม โดยมุ่งแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งในปัจจุบันและอนาคต รวมทั้งเพื่อสนองตอบต่อปัญหาและความต้องการของประชาชนได้อย่างทั่วถึง

3) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มี 9 ชุด และข้อคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์แต่ละชุด ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ภาพรวมในการจัดการทางด้านการจัดเก็บรายได้ กระบวนการในการจัดการทางด้านการจัดเก็บรายได้ ปัจจัยหลักของความสำเร็จในการจัดการทางด้านการจัดเก็บรายได้ ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการทางด้านการจัดเก็บรายได้โดยพิจารณา ตามความสอดคล้องกับความเจริญเติบโตของชุมชนและสภาพสังคมและการเสนอแนะแนวทางในการจัดการทางด้านการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่

4) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ รวมทั้งสิ้น 9 ราย ระยะเวลาในการสัมภาษณ์ ประมาณ 2 ชั่วโมง ประกอบกับการสังเกตการณ์แบบไม่มีส่วนร่วม (Non-participant observation) ต่อผู้ให้ข้อมูล 1 คนและวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง

5) การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1) การถอดความรายละเอียดจากการสัมภาษณ์แต่ละบุคคล และการเขียนละเอียดจากการสังเกตเป็นรายงานของแต่ละบุคคล

5.2) การจับประเด็นที่มีลักษณะพิเศษน่าสนใจจากข้อมูลแต่ละราย (content analysis) เทียบเคียงระหว่างรายและเรียบเรียงจัดกลุ่มค้นหารูปแบบ (theme analysis) ความสัมพันธ์ระหว่างกันและการยืนยันด้วยกรอบแนวคิด

5.3) การวิเคราะห์เชิงระบบ ภาพรวม และการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงของทั้งระบบ เน้นให้เห็นการจัดการทางด้านการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง อำเภอมือง จังหวัดกระบี่ ที่เกิดขึ้นในระบบจากทุกมิติที่เป็นผลรวมมากกว่าการมองภาพแยกส่วนหรือ cause-effect relationship

5.4) การวิเคราะห์ความเกี่ยวเนื่องในการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง อำเภอมือง จังหวัดกระบี่ กับบริบทและความไวต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบท ได้แก่ บริบททางสังคม บริบทของเวลา และสภาพทางเศรษฐกิจที่ต่างกัน การค้นหารูปแบบที่เป็นไปได้ในการพัฒนาไปใช้ใน settings ใหม่

ผลการวิจัย

จากการศึกษาพบว่า สามารถจำแนกประเด็นต่างๆ ได้ ดังต่อไปนี้

1) ภาพรวมในการจัดการทางด้านการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง อำเภอมือง จังหวัดกระบี่

ภาพรวมในปัจจุบัน (เปรียบเทียบระหว่างปี พ.ศ. 2560 กับย้อนหลังในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา) มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง กล่าวคือ มีรายได้ประมาณการในปี 2560 มากถึง 150 กว่าล้านบาท และมีรายได้จริง ไม่รวมเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ 170 กว่าล้านบาท จะเห็นได้ว่าเป็นตัวเลขที่สูงกว่ารายได้ประมาณการ โดยมีรายได้มากถึง 177 ล้านบาท ซึ่งภาพรวมรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง มีอัตราเพิ่มขึ้นทุกปี เปรียบเทียบกับปี 2560 ย้อนหลัง 3 ปี คิดเป็นค่าเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากมีลักษณะเด่นด้านโครงสร้างทางภูมิศาสตร์ โครงสร้างเศรษฐกิจ ขณะเดียวกันองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง ยังมีการจัดการทางด้านการจัดเก็บรายได้ที่เป็นระบบระเบียบ มีความเข้าใจสภาพแวดล้อม รวมถึงมีการสรรหาทางเลือกที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดการเร่งรัดพัฒนารายได้สู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในแต่ละแผน ประกอบกับมีการวางแผนและกำหนดเป้าหมายในการจัดเก็บรายได้เป็นประจำทุกปี โดยการวางแผนจะครอบคลุมทั้งด้านอัตรากำลัง บุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ ให้เพียงพอต่อการดำเนินงานด้านการจัดการจัดเก็บรายได้ วัตถุประสงค์ในการจัดเก็บภาษี ก็เพื่อหารายได้มาใช้จ่ายในการบริการสาธารณะให้แก่ประชาชน และเพื่อเป้าหมายการพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญรุดหน้า โดยใช้หลักการบริหารจัดการที่ดี และมีความสามารถที่จะบริหารได้ด้วยตนเอง ซึ่งหมายความว่าต้องพึ่งตัวเองให้ได้มากที่สุด

กล่าวคือ ต้องมีรายได้เพียงพอกับรายจ่าย ซึ่งที่ผ่านมามีการบริหารส่วนตำบลอ่าวนางก็สามารถทำได้ดี เพื่อนำรายได้มาพัฒนากิจกรรมต่าง ๆ ผ่านการจัดการจัดเก็บรายได้ที่มี ประสิทธิภาพ ถูกต้องและครบถ้วน

2) กระบวนการในการจัดการทางด้านการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่

กระบวนการที่องค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง มุ่งเน้น คือ กระบวนการใช้แผนที่ภาษี เนื่องจากเป็นแผนที่แสดงตำแหน่ง ลักษณะ ขนาดของแปลงที่ดิน อาคาร โรงเรือน สิ่งปลูกสร้าง เส้นทางคมนาคม แหล่งน้ำ รวมถึงทะเบียนทรัพย์สิน ซึ่งเป็นทะเบียนที่แสดงรายการทรัพย์สินและการใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน ข้อมูลเกี่ยวกับที่ดิน อาคาร โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้าง ป้าย การประกอบการค้าของเจ้าของทรัพย์สินแต่ละคน ข้อมูลสองส่วนนี้จะเชื่อมกันด้วยรหัสแปลงที่ดิน หากมีการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินอย่างสมบูรณ์เป็นรูปธรรม จะทำให้รายได้เพิ่มขึ้นส่วนหนึ่ง นอกจากนี้ ยังมีการฝึกอบรม เพื่อพัฒนาบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนางอย่างต่อเนื่อง มีการศึกษาดูงาน นำกระบวนการตรวจสอบภาษีที่ทันสมัยมาใช้ มีการพัฒนาระบบการบริหารและการรายงานที่ทันสมัย

2.1) ความแตกต่างระหว่างกระบวนการในการจัดการทางด้านการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนางกับองค์การบริหารส่วนตำบลอื่น ๆ

กระบวนการในการจัดการทางด้านการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง มีความแตกต่างจากการจัดการทางด้านการจัดเก็บรายได้เมื่อเปรียบเทียบกับองค์การบริหารส่วนตำบลอื่น ๆ สำหรับประเด็นที่แตกต่าง คือ ในด้านพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง สามารถหารายได้จากการจัดหาผลประโยชน์ในทรัพย์สิน รายได้อย่างต่อเนื่อง จากการให้เช่า ประมูล เนื่องจากลักษณะทางกายภาพเป็นเกาะ มีการเก็บค่าธรรมเนียมการรักษาความสะอาดและภูมิทัศน์สถานที่ท่องเที่ยว การบำรุงรักษาโดยตรงกับนักท่องเที่ยว รายละ 20 บาท ทำให้มีรายได้ 1 ปี เกือบ 10 ล้าน แสดงให้เห็นว่าสามารถพัฒนารายได้จนประสบความสำเร็จหรือตัวอย่างของเกาะพีพี ก็มีการบริหารจัดการด้านท่าเรือ เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีเงินอาคารรั้งนกอีแอ่น ซึ่งเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่มีเฉพาะในท้องถิ่นนี้ กระบวนการในการจัดเก็บเลยมีความแตกต่าง

นอกนั้นนโยบายและยุทธศาสตร์ที่ใช้ มีส่วนเอื้อต่อการจัดการทางด้านการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง เนื่องจากนโยบายและแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ใช้เป็นกรอบและแนวทางในการบริหารงานของท้องถิ่นให้มีความคล่องตัว สอดคล้องกับศักยภาพของท้องถิ่น สามารถตอบสนองปัญหาและความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนสอดคล้องกับนโยบายของคณะผู้บริหารเพราะแต่เดิมรายได้ทั้งนี้ นโยบายและแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาที่นำมาใช้ จึงมุ่งเน้นพัฒนาอ่าวนางให้เป็นเมืองน่าอยู่และพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่ โดยเฉพาะด้านการศึกษาและสาธารณสุข มีเป้าหมายสูงสุดเพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี เมื่อประชาชนเห็นถึงจุดมุ่งหมายร่วมกัน ก็จะทำให้ความร่วมมือในการชำระภาษีเพิ่มมากขึ้น

2.2) การให้ความร่วมมือของประชาชนในพื้นที่ต่อการจัดการทางด้านการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง

ประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง ได้ให้ความร่วมมือต่อการจัดการทางด้านการจัดเก็บรายได้และมีจิตสำนึกในการเสียภาษี เนื่องจากในการจัดเก็บภาษี จะแบ่งเก็บพื้นที่ที่อยู่อาศัยกับ

สถานประกอบการในอัตราที่แตกต่างกัน ประชาชนจึงมีความพึงพอใจ นอกจากนี้ ทางองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง ยังมีการประชาสัมพันธ์ ให้ประชาชนเข้าใจถึงการเก็บรายได้อย่างต่อเนื่อง มีการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับภาษีประเภทต่าง ๆ แก่ ผู้เสียภาษี มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้ทราบถึงหน้าที่ของผู้เสียภาษี นอกจากนี้ โดยหลักการยังมีมาตรการหรือแนวทางดำเนินการแก้ไขปัญหาให้กับผู้หลีกเลี่ยงไม่ชำระภาษี ด้วยการแจ้งเป็นหนังสือประสานขอความร่วมมือให้ชำระภาษีและชี้แจงเหตุผลก่อนที่จะใช้มาตรการทางกฎหมายลงโทษหรือมีกฎหมายลงโทษผู้เสียภาษีหรือหลีกเลี่ยงการเสียภาษี และหากมีเจ้าหน้าที่รู้เห็นในการหลีกเลี่ยง ก็มีการลงโทษอย่างเด็ดขาด ดังนั้น ประชาชนส่วนใหญ่ล้วนให้ความร่วมมือ แต่ถ้าไม่ให้ความร่วมมือในการเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง หรือไม่ให้ความร่วมมือในการจัดเก็บภาษี ก็อาจจะได้รับโทษทั้งแพ่งและอาญา

2.3) จุดเด่นและจุดด้อยของการจัดการทางด้านการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนางในปัจจุบัน

จุดเด่นของการจัดการทางด้านการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนางในปัจจุบัน คือ มีรายได้จากการเก็บภาษีมาก โดยอยู่ในช่วง 70-80 ล้านบาท เนื่องจากมีศักยภาพในด้านการท่องเที่ยว ทำให้สามารถพัฒนารายได้จากลักษณะทางกายภาพของท้องถิ่น เงินอากรรั้งนกก็แอ่น ทำให้หมดหมูในการชำระเงินภาษีเพิ่มขึ้นมา มีฐานผู้เสียภาษีที่แข็งแกร่งและเป็นฐานภาษีที่สามารถพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องระยะยาวทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้นทุกปี นอกจากนี้ ประชาชนในพื้นที่ยังมีจิตสำนึก เต็มใจและให้ความร่วมมือในการเสียภาษี นอกจากนี้ ยังควรปรับปรุงระเบียบ กฎหมายเกี่ยวกับรายได้ของท้องถิ่นให้ทันสมัยชัดเจน เพื่อลดการต่อต้านจากกลุ่มทำเรือ เรื่องการจัดเก็บค่าธรรมเนียมที่สูง

3) ปัจจัยหลักของความสำเร็จในการจัดการทางด้านการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่

3.1) ตัวชี้วัดความสำเร็จในการจัดการทางด้านการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง

ตัวชี้วัดความสำเร็จในการจัดการทางด้านการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง สามารถพิจารณาจากรายได้ในการจัดเก็บภาษี ประมาณ 70 กว่าล้านบาท เมื่อเปรียบเทียบกับองค์การบริหารส่วนตำบลอื่น ซึ่งเป็นอัตรารายได้ที่จัดเก็บได้เพิ่มขึ้นทุกปี มีอัตราการขยายตัวผลิตภัณฑ์มวลรวมในปี 60 เพิ่มขึ้นร้อยละ 4 อัตราการเพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว เพิ่มขึ้นมาถึงร้อยละ 7 และอัตราการเพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตร เพิ่มขึ้นร้อยละ 3 และสามารถนำรายได้ที่ได้รับจากการจัดเก็บภาษีมาใช้ในการพัฒนาพื้นที่หรือมีโครงการที่เห็นผลจริงและมีความเป็นรูปธรรม ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนางจึงเก็บภาษีได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย ประกอบกับมีกระบวนการที่ดีในการจัดเก็บ ดังจะเห็นได้จากการที่องค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนางได้รับรางวัลแห่งเกียรติยศดีเด่น 4 รางวัลระดับประเทศ มีรางวัลประกาศเกียรติคุณด้านความโปร่งใสและส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากสถาบันพระปกเกล้า รางวัลผู้บริหารท้องถิ่นดีเด่นด้านการศึกษา จากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและมูลนิธิช่วยการศึกษาท้องถิ่น รางวัลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดีเด่นและผู้นำท้องถิ่นดีเด่น จากคณะกรรมการอำนวยการจัดงานรางวัลไทย และรางวัลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดีเด่น ด้านการป้องกันการทุจริต จากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ส่งผลมาถึงการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ทำได้ดี ทำให้จริงและมีความเป็นรูปธรรม รายได้ที่ได้จากการจัดเก็บจึงมีมาก

3.2) ปัจจัยหลักที่ทำให้เกิดความสำเร็จในการจัดการทางด้านการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง

ปัจจัยหลักที่ทำให้เกิดความสำเร็จในการจัดการทางด้านการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง ประกอบด้วยสภาพเศรษฐกิจ ภูมิประเทศที่ได้เปรียบเพราะเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของภาคใต้ การมีนโยบายที่ดี ซึ่งก็คือ นโยบายของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง มีนโยบาย 4 M ซึ่งเป็นปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ 4 ด้านที่นำเข้ามาบริหาร ได้แก่ Man คน, Money เงิน, Materials วัสดุ และ Management การจัดการ ซึ่งนโยบายที่ครอบคลุมนี้เป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดความสำเร็จ เพราะรายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนางได้รับ ก็จะถูกนำมาปรับปรุงพื้นที่ตามนโยบายที่กำหนด ประชาชนเมื่อมองเห็นว่าปลายทางของรายได้จะนำไปสู่อะไร ก็ย่อมมีความเต็มใจและมีจิตสำนึกที่จะชำระภาษี เป็นการสร้างประโยชน์ร่วมกันในวงกว้าง นอกจากนี้ ยังมีการสร้างความเข้าใจให้กับประชาชน มีความโปร่งใสและการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการมีทรัพยากรบุคคลที่มีประสิทธิภาพและการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับบุคลากร เพื่อให้คำปรึกษาและอธิบายเรื่องภาษีให้ประชาชนได้รับทราบ และเข้าใจ สามารถนำกฎหมายไปบังคับใช้ได้จริงในการจ่ายภาษี และประชาชนมีจิตสำนึกที่ดี การจัดการจัดเก็บรายได้จึงประสบความสำเร็จ มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการบริการสาธารณะอย่างเป็นรูปธรรม

นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนางได้มีนโยบายและแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ใช้เป็นกรอบและแนวทางในการบริหารงานของท้องถิ่นให้มีความคล่องตัว สอดคล้องกับศักยภาพของท้องถิ่น สามารถตอบสนองปัญหาและความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนสอดคล้องกับนโยบายของคณะผู้บริหาร ที่มุ่งเน้นพัฒนาอ่าวนางให้เป็นเมืองน่าอยู่และพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่ โดยเฉพาะด้านการศึกษาและการสาธารณสุขมีเป้าหมายสูงสุดเพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี เมื่อประชาชนเห็นถึงจุดมุ่งหมายร่วมกัน ก็จะทำให้ความร่วมมือในการชำระภาษีเพิ่มมากขึ้น เพราะองค์การบริหารส่วนตำบลต้องใช้เงินภาษีหรืออีกนัยก็คือเงินรายได้มาใช้ในการพัฒนาชุมชน ทุกคนก็ได้รับประโยชน์ร่วมกัน

3.3) ความสามารถในการนำปัจจัยความสำเร็จข้างต้นไปปรับใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลอื่น ๆ

ปัจจัยความสำเร็จข้างต้น จะสามารถนำไปปรับใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลอื่น ๆ ได้ เพราะการกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ จะต้องสอดคล้องกับรัฐบาล จึงจะสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ตามลักษณะทางกายภาพและตามความเหมาะสม และถึงแม้ว่าพื้นที่จะแตกต่างกัน แต่หัวใจของนโยบายก็ไม่น่าจะต่างกันมาก ย่อมสามารถนำไปใช้ในการบริหารรายได้โดยองค์กร ไม่รับจากรัฐบาลเพียงอย่างเดียว ไม่ปล่อยโอกาสที่จะพัฒนารายได้ให้เสียไป เช่น การพัฒนารายได้โดยการปรับปรุงระบบข้อมูลแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน แต่ทั้งนี้ หากนำไปปรับใช้ในท้องถิ่นที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเหมือน ๆ กันน่าจะมีความเหมาะสมอย่างยิ่ง เพราะจะมีสภาพแวดล้อมใกล้เคียงกัน ประชาชนในพื้นที่มีอาชีพหลักที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเหมือนกัน โดยพิจารณาปัจจัยที่ช่วยเสริมในการสร้างรายได้เป็นสำคัญ ทางไหนช่วยสร้างรายได้ พยายามมุ่งเน้นไปทางนั้น หรือปรับใช้โดยเน้นในแง่ของการสร้างศักยภาพให้แก่ชุมชนของตน ในการรวมกลุ่มหรือจัดตั้งเป็นชมรมในตำบล หรือสหกรณ์ในพื้นที่ ซึ่งเดิมในแต่ละพื้นที่หรือแม้กระทั่งองค์การบริหารส่วนตำบล อื่น ๆ มักจะมีการรวมกลุ่มอาชีพหรือตั้งสหกรณ์ในพื้นที่กันบ้างแล้ว แต่อาจจะไม่เข้มแข็งเพราะไม่ได้รับการส่งเสริมที่ชัดเจนหรือขาดความโปร่งใสในการดำเนินนโยบาย ดังนั้น

การรวมกลุ่มต้องมีความโปร่งใส มีนโยบายที่ชัดเจนและทุกคนพร้อมจะทำตาม กระบวนการกลุ่มจึงเดินไปได้ ถ้ากลุ่มมีศักยภาพเมื่อไร ก็จะสามารถสร้างรายได้ให้แก่สมาชิกได้ มีอำนาจต่อรอง มีความเข้มแข็งและเป็นผู้กำหนดกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ได้ เป็นการสร้างศักยภาพให้แก่คนในพื้นที่โดยใช้การรวมกลุ่มหรือการสร้างประชากรที่มีคุณภาพ รวมถึงประชากรแฝงในแต่ละพื้นที่ กล่าวคือ ในแต่ละพื้นที่มีประชากรที่สามารถสร้างรายได้เลี้ยงตัวเองได้ ไม่เป็นภาระของชุมชนหรือสังคม ขณะเดียวกันก็สามารถส่งต่อรายได้มาในรูปแบบของภาษีที่ชำระให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบล และก็นำรายได้นี้ไปจัดการกับชุมชนให้มีความเจริญมากขึ้น รวมทั้งในแง่ของการสร้างอัตลักษณ์หรือความโดดเด่นให้แก่ชุมชนของตน เพราะถ้าชุมชนมีอัตลักษณ์ มีจุดขายที่แตกต่าง ย่อมเป็นการดึงดูดคนเข้ามาในพื้นที่ และสามารถสร้างแหล่งรายได้ แม้ว่าจะไม่ใช่ว่าแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลแต่สามารถดึงดูดลักษณะด้านอื่นมาเป็นจุดเด่น

4) ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการทางด้านการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง อำเภอมือ จังหวัดกระบี่ โดยพิจารณาตามความสอดคล้องกับความเจริญเติบโตของชุมชนและสภาพสังคม

สำหรับปัญหาและอุปสรรคในการจัดการทางด้านการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

อ่าวนาง ส่วนใหญ่เกิดจากขาดแคลนทรัพยากรบุคคล โดยเฉพาะข้าราชการในการปฏิบัติงานไม่เพียงพอ ปัจจุบันข้าราชการมีเพียงตำแหน่งเดียว ที่เหลือเป็นลูกจ้าง จำนวนบุคลากรน้อยกว่าปริมาณงาน รวมทั้งขาดบุคลากรที่มีความรู้ด้านเทคโนโลยีการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน ขาดการลงพื้นที่สำรวจเพื่อประเมินฐานภาษี ขาดการสำรวจข้อมูลผู้เสียภาษีส่งผลกระทบต่อข้อมูลผู้เสียภาษีคลาดเคลื่อน และไม่เป็นปัจจุบัน นอกจากนี้ กลุ่มท่าเรือมีปัญหาต่อการจัดเก็บภาษีที่มีค่าธรรมเนียมสูง

โดยมีแนวทางแก้ไขปัญหาคือ เพิ่มบุคลากร โดยเฉพาะตำแหน่งนักจัดเก็บ ที่มีความรู้ความสามารถ และมีความเชี่ยวชาญในขอบข่ายงานด้านการจัดการภาษีโดยตรงอย่างเร่งด่วนด้วยการจัดทำคำขออัตรากำลังตำแหน่งที่เป็นข้าราชการจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น รวมทั้งจัดอบรมเพื่อให้ความรู้แก่บุคลากรเกี่ยวกับเทคโนโลยีการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน และควรมีการจัดทำฐานข้อมูล แผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น มีการลงพื้นที่สำรวจเพื่อประเมินฐานภาษี สำรวจข้อมูลผู้เสียภาษีให้มีความทันสมัยและป้องกันปัญหาการรั่วไหลของภาษี มีการสร้างความรู้ ความเข้าใจในกฎระเบียบให้กับผู้เสียภาษี ส่วนในกรณีที่เกิดการต่อต้านจากกลุ่มผู้เสียผลประโยชน์ในพื้นที่ เช่น กลุ่มท่าเรือ เรื่องการจัดเก็บค่าธรรมเนียมที่สูง ควรมีการพูดคุยทำความเข้าใจเพื่อปรับความคิดเห็นให้ตรงกันและลดความขัดแย้ง

5) แนวทางในการจัดการทางด้านการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง

แนวทางในการจัดการทางด้านการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง โดยพิจารณาจากบริบทที่มีรายได้หลักมาจากการท่องเที่ยว เพราะฉะนั้น การจัดทำคำขอประมาณในลักษณะงานบูรณาการด้านการท่องเที่ยวจึงเป็นสิ่งสำคัญ เช่น ของยุทธศาสตร์จังหวัดมาปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวและการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในองค์กร เพื่อพัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐาน โดยเน้นกลยุทธ์พัฒนาปัจจัยพื้นฐานรองรับการขยายตัวด้านการท่องเที่ยวให้เพียงพอ และเหมาะสม กลยุทธ์พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และกิจกรรมการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับอัตลักษณ์อันดามัน มีภูมิทัศน์สวยงาม สะอาด เชื่อมโยงวิถีชีวิต วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น กลยุทธ์บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมให้อุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน

กระบวนการของการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในพื้นที่ กลยุทธ์บริหารจัดการการตลาดและประชาสัมพันธ์ โดยมุ่งเน้นไปที่ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถในการบริหารจัดการท่องเที่ยวตามหลักธรรมาภิบาลและพัฒนาขีดความสามารถการบริการ การบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวให้กับชุมชน และสนับสนุนการเชื่อมโยงภาคธุรกิจเอกชนกับชุมชนในการดำเนินการด้านการท่องเที่ยว แนวทางอื่น ๆ ได้แก่ ภาษีโรงเรือน ควรปรับปรุงราคามาตรฐานกลางมีการจัดทำฐานข้อมูลรายการทรัพย์สิน หรือเจ้าของทรัพย์สินที่อยู่ในข่ายต้องเสียภาษีและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ การจัดเก็บข้อมูลผู้เสียภาษี ให้ถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ นอกจากนี้ การจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน จะทำให้การจัดเก็บรายได้เป็นไปตามเป้าหมาย และแม่นยำ

5.1) ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะในกรณีที่ต้องจัดการบริหารส่วนตำบลอื่น ๆ จะนำแนวทางขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนางไปปรับใช้

สำหรับข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะในกรณีที่ต้องจัดการบริหารส่วนตำบลอื่น ๆ จะนำแนวทางขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนางไปปรับใช้ พบว่าสามารถนำหลักการไปใช้ได้ แต่บริบทของพื้นที่มีความแตกต่างกัน เนื่องจากบริบทของจังหวัดกระบี่ เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และเป็นเมืองท่องเที่ยวคุณภาพในระดับนานาชาติมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์และสวยงาม มีโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมีเสถียรภาพ มีการจ้างงาน และการกระจายรายได้ ประชาชนมีความสุข มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีการศึกษามีคุณภาพ ควรพิจารณาถึงประเด็นพื้นฐานเหล่านี้เป็นสำคัญหรือมีปัจจัยพื้นฐานที่ใกล้เคียงกันในบางส่วน เช่น มีแหล่งท่องเที่ยวที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี แต่หากมีความแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง องค์การบริหารส่วนตำบลอื่น ๆ ไม่ควรลืมนที่จะเสริมสร้างศักยภาพเศรษฐกิจในพื้นที่นั้น ๆ ถ้าไม่ใช่ภาคการท่องเที่ยว ก็เน้นภาคเกษตรอุตสาหกรรม ประมง ปศุสัตว์ อาหาร ควบคู่ไปกับการพัฒนาคนให้มีคุณภาพสามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพได้เต็มศักยภาพ การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม วิถีชุมชน อัตลักษณ์ เชื่อมโยงกับการสร้างอาชีพ และรายได้ของท้องถิ่น แต่หากมองข้ามเรื่องของบริบทที่แตกต่างกัน เน้นเฉพาะเรื่องการจัดเก็บรายได้อย่างเดียว ควรให้ความสำคัญกับการวางแผนการจัดเก็บ จัดทำแผนที่ภาษี บัญชีทรัพย์สิน การจัดทำฐานข้อมูลรายการทรัพย์สิน หรือเจ้าของทรัพย์สินที่อยู่ในข่ายต้องเสียภาษีและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ส่งเสริมให้ความรู้กับเจ้าหน้าที่ ในเบื้องต้น ทุกท้องถิ่นต้องจัดทำแผนที่ภาษี ทะเบียนทรัพย์สินซึ่งจะใช้เป็นเครื่องมือที่สามารถนำมาวิเคราะห์ในการพัฒนารายได้ให้มีประสิทธิภาพ และควรมีนโยบายที่ผลักดันให้ประชาชนในพื้นที่อื่น ๆ มีจิตสำนึก มีความเต็มใจและมีความพร้อมต่อการจ่ายภาษี

สรุปและอภิปรายผล

จากการศึกษาการจัดการทางด้านการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ สามารถสรุปและอภิปรายผล ดังนี้

1) การจัดการทางด้านการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ ในปัจจุบันมีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง กล่าวคือ องค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง มีรายรับประมาณการในปี 2560 มากถึง 150 กว่าล้านบาท และมีรายรับจริงไม่รวมเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ 170 กว่าล้านบาท จะเห็นได้ว่าเป็นตัวเลขที่

สูงกว่ารายรับประมาณการ โดยมีรายรับมากถึง 177 ล้านบาทบาท ซึ่งภาพรวมรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง มีอัตราเพิ่มขึ้นทุกปี เปรียบเทียบ ปี 2560 ย้อนหลัง 3 ปี คิดเป็นค่าเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากมีลักษณะเด่นด้านโครงสร้างทางภูมิศาสตร์ โครงสร้างเศรษฐกิจที่สำคัญ คือ การเกษตร สวนยางพารา สวนปาล์ม มีแหล่งธุรกิจการท่องเที่ยวและแหล่งการลงทุนด้านอสังหาริมทรัพย์ ประกอบกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของผู้บริหารเป็นไป อย่างมีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดความสะดวกสบายและปลอดภัย สามารถรองรับการลงทุนได้ ขณะเดียวกัน องค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง ยังมีการจัดการทางด้านการจัดเก็บรายได้ที่เป็นระบบ ระเบียบ มีความเข้าใจสภาพแวดล้อม รวมถึงมีการสรรหาทางเลือกที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดการเร่งรัดพัฒนารายได้สู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในแต่ละแผน สะท้อนความสามารถในการปกครองและการพัฒนาท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี ประกอบกับมีการวางแผน และกำหนดเป้าหมายในการจัดเก็บรายได้เป็นประจำทุกปี มีการประมาณการรายรับเพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการจัดเก็บรายได้ให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด โดยการวางแผนจะครอบคลุมทั้งด้านอัตราค่าสิ่ง บุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ ให้เพียงพอต่อการดำเนินงานด้านการจัดการจัดเก็บรายได้ วัตถุประสงค์ในการจัดเก็บภาษี ก็เพื่อหารายได้มาใช้จ่ายในการ บริหารสาธารณะให้แก่ประชาชน และเพื่อเป้าหมายการพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญรุดหน้า โดยใช้หลักการบริหารจัดเก็บภาษีที่ดี และมีความสามารถที่จะบริหารได้ด้วยตนเอง ซึ่งหมายความว่า ต้องพึ่งตัวเองให้ได้มากที่สุด กล่าวคือ ต้องมีรายได้เพียงพอกับรายจ่าย ซึ่งที่ผ่าน มาองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนางก็สามารถทำได้ดี เพื่อนำรายได้มาพัฒนากิจกรรมต่าง ๆ ผ่านการจัดการจัดเก็บรายได้ที่มีประสิทธิภาพ กระบวนการในการจัดการทางด้านการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ ประกอบด้วยการวางแผนการจัดเก็บ การจัดทำแผนที่ภาษี บัญชีทรัพย์สิน การจัดทำฐานข้อมูลรายการทรัพย์สิน หรือเจ้าของทรัพย์สินที่อยู่ในข่ายต้องเสียภาษีและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ให้ถูกต้อง ครบถ้วน การส่งเสริมให้ความรู้กับเจ้าหน้าที่ ซึ่งกระบวนการที่องค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง มุ่งเน้น คือ กระบวนการใช้แผนที่ภาษี เนื่องจากเป็นแผนที่แสดงตำแหน่ง ลักษณะ ขนาดของแปลงที่ดิน อาคาร โรงเรือน สิ่งปลูกสร้าง เส้นทางคมนาคม แหล่งน้ำ รวมถึงทะเบียนทรัพย์สิน ซึ่งเป็นทะเบียนที่แสดงรายการทรัพย์สินและการใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน ข้อมูลเกี่ยวกับที่ดิน อาคาร โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้าง ป้าย การประกอบการค้าของเจ้าของทรัพย์สินแต่ละคน ข้อมูลสองส่วนนี้จะเชื่อมกันด้วยรหัส แปลงที่ดิน หากมีการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินอย่างสมบูรณ์เป็นรูปธรรม จะทำให้รายได้เพิ่มขึ้นส่วนหนึ่ง นอกจากนี้ ยังควรมีการฝึกอบรม เพื่อพัฒนาบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนางอย่างต่อเนื่อง มีการศึกษาดูงาน นำกระบวนการตรวจสอบภาษีที่ทันสมัยมาใช้ มีการพัฒนาระบบการบริหารและการรายงานที่ทันสมัย และควรเพิ่มการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชน ซึ่งในที่นี่ไม่ได้หมายถึงการเสียภาษีโดยตรง แต่เป็นกระบวนการอื่น ๆ ทางอ้อม เช่น การส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดเก็บภาษีประเภทต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นต้น จุดเด่นของการจัดการทางด้านการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนางในปัจจุบัน คือ มีรายได้จากการเก็บภาษีมาก เนื่องจากมีศักยภาพในด้านการท่องเที่ยวทำให้สามารถพัฒนารายได้จากลักษณะทางกายภาพของท้องถิ่น เงินอากรรั้งนกอีแอ่น ทำให้หมวดหมู่ในการชำระเงินภาษีเพิ่มขึ้นมา มีฐานผู้เสียภาษีที่แข็งแกร่งและเป็นฐานภาษีที่สามารถพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง ระยะเวลาทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้นทุกปี นอกจากนี้ ประชาชนในพื้นที่ยังมีจิตสำนึก เต็มใจและให้ความร่วมมือในการเสียภาษี โดยสรุป คือ มีศักยภาพในเชิงท่องเที่ยว ประชาชนในพื้นที่เอง

ก็มีรายได้ในระดับดี ทำให้มีความสามารถในการจ่ายภาษี ภาษีที่ได้มาก็ถูกนำไปพัฒนาพื้นที่ต่อ เมื่อพื้นที่อ่าวนางได้รับการพัฒนาสาธารณูปโภคที่ดี คนก็ยิ่งมาเที่ยว เพิ่มมากขึ้นอีก เป็นวัฏจักรที่ดี สอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตพื้นที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา (ดาวเด่น ชูแก้ว, 2551) พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตพื้นที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านลักษณะของภาษีอากร ด้านโครงสร้างภาษีอากร ด้านประสิทธิภาพของพนักงานผู้จัดเก็บภาษี ด้านการตรวจสอบปรับปรุงฐานข้อมูลและติดตามผล และด้านบรรยากาศที่เอื้ออำนวยในการปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอากร มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล ต้องได้รับความร่วมมือและความเข้าใจกับทุกฝ่ายไม่ว่า จะเป็น 1) ผู้มีหน้าที่ ในการจัดเก็บภาษีตั้งแต่ระดับผู้ปฏิบัติงานไปจนถึงระดับผู้บริหาร ต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการจัดเก็บภาษีอย่างถูกต้องและแท้จริง 2) ผู้ที่มีหน้าที่ในการชำระภาษีมิจิตสำนึกในการเสียภาษี ควรตระหนักถึงหน้าที่และความรับผิดชอบในการเสียภาษี 3) การปรับปรุงระเบียบและ ข้อกฎหมายให้ทันสมัยและมีความเหมาะสม 4) การบริหารจัดการเก็บภาษีอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ การออกหนังสือแจ้งเตือน และการบริการจัดเก็บภาษี นอกสถานที่ อันจะนำมาซึ่งประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลและยังสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องการส่งเสริม การจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลกลมา อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต (ไกรสิทธิ์ เขียวหวาน, 2551) โดยพบว่าประชาชนผู้ที่มาชำระภาษีมีความรู้ในการชำระภาษีให้กับองค์การบริหารส่วนตำบล มีการชำระภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้ายเป็นส่วนใหญ่ และทราบถึงระยะเวลาการยื่นแบบการเสียภาษีให้องค์การบริหารส่วนตำบลก่อน และเมื่อได้รับเอกสารการประเมินจากเจ้าหน้าที่ก็นำเอกสารที่ได้รับนั้นไปชำระภาษีภายใน 30 วัน การยื่นแบบการเสียภาษีหรือชำระภาษีตรงตามกำหนดทุกปี และมีความรู้ในด้านการชำระภาษีท้องถิ่นและบทลงโทษ มีความรู้ในการประเมินอัตราภาษีที่ถูกต้อง ผู้เสียภาษีสามารถยื่นเรื่องอุทธรณ์ต่อเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ ซึ่งความรู้ที่ประเมินมาอยู่ในระดับปานกลางถึงดี มีการโต้แย้งหรือโต้ตอบกับเจ้าหน้าที่ได้ ในการส่งเสริมการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลพบว่าเจ้าหน้าที่ภายในที่มีหน้าที่เสียภาษีให้กับองค์การบริหารส่วนตำบล ควรที่จะกระทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีในการชำระภาษีให้ เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ประชาชนทั่วไป การส่งเสริมและพัฒนาความรู้ความชำนาญให้แก่เจ้าหน้าที่ ผู้เกี่ยวข้อง สรรหาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาช่วยดำเนินการ ตลอดจนประชาสัมพันธ์และสร้างความรู้ให้แก่ประชาชน และต้องมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง

2) ปัจจัยหลักของความสำเร็จในการจัดการทางด้านการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่

ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยหลักที่ทำให้เกิดความสำเร็จในการจัดการทางด้านการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง ประกอบด้วยสภาพเศรษฐกิจ ภูมิประเทศที่ได้เปรียบเพราะเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของภาคใต้ การมีนโยบายที่ดี ซึ่งก็คือ นโยบายของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง มีนโยบาย 4 M ซึ่งเป็นปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ 4 ด้าน ที่นำมาบริหาร ได้แก่ Man (คน) Money (เงิน) Materials (วัสดุ) และ Management (การจัดการ) สอดคล้องกับแนวคิดหลักขององค์การบริหารส่วนตำบล คือ ชี้อิสต์ย สุจริต มุ่ง

ผลสัมฤทธิ์ของงาน ยึดมั่นมาตรฐาน บริการด้วยใจเป็นธรรม รวมถึงนโยบายหลัก 6 ประการที่ครอบคลุม คือ 1) นโยบายด้านการพัฒนาสังคม ได้แก่ สนับสนุนการศึกษาและสาธารณสุข ส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรม ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาด้านการสังคมสงเคราะห์ 2) นโยบายด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ 3) นโยบายด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬา 4) นโยบายด้านการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 5) นโยบายด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และ 6) นโยบายด้านการพัฒนาการเมืองการบริหาร ซึ่งนโยบายที่ครอบคลุมนี้เป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดความสำเร็จ เพราะรายได้ที่องค์กรบริหารส่วนตำบลได้รับจะถูกนำมาปรับปรุงพื้นที่ตามนโยบายที่กำหนด ประชาชนเมื่อมองเห็นว่าปลายทางของรายได้จะนำไปสู่อะไร ย่อมมีความเต็มใจและมีจิตสำนึกที่จะชำระภาษี เป็นการสร้างประโยชน์ร่วมกันในวงกว้าง สอดคล้องกับการศึกษาของวาสน์ ถาปินตา และสุจินต์ สิมารักษ์ (2554) ที่ได้ทำการศึกษาความสูญเสียทางการเงินของการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลดอยสะเก็ด ที่พบว่า แนวทางในการลดความสูญเสียทางการเงินของการจัดเก็บรายได้ เทศบาลควรต้องมีการปรับปรุง แก้ไขกฎหมาย ที่เป็นเครื่องมือในการจัดเก็บรายได้ ด้านประชาชนผู้ชำระภาษีต้องให้ความรู้ความเข้าใจ ประชาสัมพันธ์ ชี้แจงแสดงถึงเหตุและผลของความสำเร็จในการชำระภาษี นอกจากนี้ยังมีการสร้างความเข้าใจให้กับประชาชน มีความโปร่งใส และการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการมีทรัพยากรบุคคลที่มีประสิทธิภาพและการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับบุคลากร เพื่อให้คำปรึกษาและอธิบายเรื่องภาษีให้ประชาชนได้รับทราบ เข้าใจ การที่สามารถนำกฎหมายไปบังคับใช้ได้จริงในการจ่ายภาษี และประชาชนมีจิตสำนึกที่ดี การจัดการจัดเก็บรายได้จึงประสบความสำเร็จ มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการบริการสาธารณะอย่างเป็นรูปธรรม ส่วนปัจจัยอื่น ๆ ที่ทำให้เกิดความสำเร็จในการจัดการทางด้านการจัดเก็บรายได้ขององค์กรบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง ยังเกี่ยวข้องกับศักยภาพของชุมชน มีการรวมกลุ่มหรือจัดตั้งเป็นชมรมในตำบล เช่น ชมรมเรือหางยาว ชมรมธุรกิจท่องเที่ยวในพื้นที่ เช่น อ่าวนาง อ่าวไร่เลย์ เกาะพีพี อ่าวตันไทร หรือสหกรณ์ในพื้นที่ มีสหกรณ์กองทุนสวนยางหาดนพรัตน์ธารา สหกรณ์เรือหางยาวบริการตำบลอ่าวนาง และสหกรณ์เรือหางยาวเกาะพีพี มีกลุ่มอาสาสมัครและกลุ่มอาชีพ ซึ่งมีส่วนช่วยอย่างมากในการสร้างอาชีพ เพราะไม่ว่าใครก็ตามจะเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทั้งหมด ยังมีอาชีพอื่น ๆ มาเกี่ยวข้องด้วย เช่น กลุ่มเกษตรผสมผสานบ้านนาไทย หมู่ที่ 1 นอกจากนี้ในพื้นที่ตำบลอ่าวนาง ซึ่งมี 8 หมู่บ้าน แต่ละหมู่บ้านยังมีอัตลักษณ์ที่แตกต่างกัน อัตลักษณ์ของแต่ละหมู่บ้านเป็นปัจจัยหลักที่ทำให้เกิดความสำเร็จในการจัดการทางด้านการจัดเก็บรายได้ขององค์กรบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง ความโดดเด่น และอัตลักษณ์ของแต่ละหมู่บ้านในองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง เป็นสิ่งสำคัญต่อการสร้างรายได้และนำมาซึ่งการจัดการรายได้ ทั้งนี้ ยังมีปัจจัยด้านประชากรที่มีมากถึงหนึ่งหมื่นสองพันกว่าคนหรือจำนวนครัวเรือนหนึ่งหมื่นหนึ่งพันกว่าครัวเรือน แต่มีประชากรแฝงมากถึงสองหมื่นคน มีการจัดเก็บรายได้มาจากประชากรในพื้นที่เป็นหลัก แต่ประชากรแฝงก็มีส่วนช่วยในการชำระภาษีบ้างเช่นกัน หรือในหมวดของค่าธรรมเนียมต่าง ๆ มีส่วนเกี่ยวข้องกันหมด ปัจจัยที่ทำให้สำเร็จเกิดจากความร่วมมือกัน และจะยิ่งทำได้ดียิ่งขึ้นไปอีก หากสามารถกระตุ้นให้ประชากรแฝงเกิดจิตสำนึกรักท้องถิ่น เช่นเดียวกับที่คนในพื้นที่รู้สึก และสอดคล้องกับการศึกษาของธนาพร สำราญทิศ และสุรเดช ทวีแสงสกุลไทย (2557) ที่ศึกษา แผนบริหารความเสี่ยงทางการเงินการจัดเก็บรายได้ในองค์การบริหารส่วนตำบลในเมือง อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น พบว่า ความเสี่ยงทางการเงินการจัดเก็บรายได้ขององค์กรบริหารส่วนตำบลในเมืองมีความเสี่ยงที่มีโอกาสเกิดขึ้นสูงมาก (ประมาณร้อยละ 90) โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่

กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องในการจัดเก็บรายได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยเรื่อง ศักยภาพในการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา (ธัญชา ธรรมโม, 2551) โดยองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ควรเน้นด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ให้ประชาชนได้ทราบโดยทั่วกันและเป็นไปอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่อง ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนผู้เสียภาษีเห็นประโยชน์ของการเสียภาษีที่เขาได้เสียไป อีกทั้งยังเป็นการสร้างจิตสำนึกในการเสียภาษีอากรให้เกิดขึ้นกับประชาชนในท้องถิ่นและควรเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ โดยการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน และสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ (จริญญา ชันพล, 2551) โดยแนวทางการพัฒนาความสามารถในการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลางให้มีประสิทธิภาพนั้น ควรปรับปรุงรายได้ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บเองโดยต้องให้ความสำคัญต่อแนวทางการขยายฐานภาษี การกำหนดอัตราภาษี การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษี ความโปร่งใสในการจัดเก็บภาษี การเพิ่มประเภทภาษีหรือรายได้ประเภทใหม่ ๆ และเพิ่มรายได้รูปแบบอื่น ๆ ที่กว้างขวางขึ้น นอกจากนี้ยังต้องมีการนำระบบแผนที่และทะเบียนทรัพย์สินมาใช้ในการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลอีกด้วย

เอกสารอ้างอิง

- ไกรสิทธิ์ เขียวหวาน. (2551). *การส่งเสริมการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลกมลา อำเภอกะพ้อ จังหวัดภูเก็ต*. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จริญญา ชันพล. (2551). *การพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ดาวเด่น ชูแก้ว. (2551). *ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา*. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ธนาพร สำราญทิศ และสุรเดช ทวีแสงสกุลไทย. (2557). *แผนบริหารความเสี่ยงทางการจัดเก็บรายได้ในองค์การบริหารส่วนตำบลในเมือง อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น*. *วารสารการบริหารท้องถิ่น*, 7(1), 31 – 41.
- ธัญชา ธรรมโม. (2551). *ประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา*. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พจนา ฤทธิรงค์. (2553). *การวิจัยในชั้นเรียน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วาสน์ ถาปินตา และสุจินต์ สิมารักษ์. (2554). *ความสูญเสียทางการเงินของการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลดอยสะเก็ด*. *วารสารการบริหารท้องถิ่น*, 4(1), 32 – 39.

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2557. (2557, 22 กรกฎาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 131 ตอนที่ 55 ก.

สุจิตรา ลำดับวงศ์. (2554). *การบริหารงานทางด้านการคลังท้องถิ่น*. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม มหาวิทยาลัยบูรพา.

Translated Thai References

Chookaew, D. (2008). *Alternative: The factor is effected in efficiency of revenue collection sub-district administrative organization at Hatyai Area, Songkhla Province*. Thesis for master degree of Public Administration in Local Administration, College of Local Administration, Khon Kaen University. (In Thai)

Kiewwan, K. (2008). *Promotion for local revenue collection of Kamala Sub-District Administrative Organization, Kathu District, Phuket Province*. Thesis for master degree of Public Administration in Local Administration, College of Local Administration, Khon Kaen University. (In Thai)

Khanpol, J. (2001). *Alternative: Development of the tax collection efficiency of the Banklang Sub-district administrative organization at Sanpatong District, Chiang Mai Province*. Thesis for master degree of Public Administration in Local Administration, College of Local Administration, Khon Kaen University. (In Thai)

Lamdabwon, S. (2011). *Local Fiscal Administration*. Thesis for master degree of Political Science in Justice Administration and Society, Burapha University. (In Thai)

Ridhirong, P. (2009). *Classroom Research*. Bangkok: Silpakorn University. (In Thai)

Samrantis, T., & Taweesaengsakulthai, S. (2014). Risk Management for Revenue Collection by the Tambon Administrative Organizations in Wiang Kao District of Khon Kaen Province. *Local Administration Journal*, 7(1), 31 – 41. (In Thai)

Thapinta, W., & Simarak, S. (2011). Net Loss of Revenue Collection of Doisaket Tambon Municipality. *Local Administration Journal*, 4(1), 32 – 39. (In Thai)

Thammo, T. (2008). *A Study of Effectiveness in Revenue Collection of Sub district in Muang Songkhla District, Songkhla Province*. Thesis for master degree of Public Administration in Local Administration, College of Local Administration, Khon Kaen University. (In Thai)

The Constitution of the Kingdom of Thailand B.E. 2557. (2014, 22 July). *Royal Gazette*. Issue 131 Section 55. (In Thai)